

عنوان مقاله:

سنجش همخوانی معماری سبز و الگوهای معماری پایدار در توسعه شهری با رویکرد اقلیم منطقه (مطالعه موردی یزد)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 13، شماره 50 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمدرضا عارفی - گروه مهندسی عمران، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه شهرهای بسیار مهمی نظیر یزد که دارای غنای فرهنگی و معماری سنتی متمایزی هستند به دلیل ناپایداری در بافت های تازه احداث شده خود، لطمات بعضا شدیدی را دیده اند. از اینرو توجه به جنبه هایی که باعث احیای هویت سنتی و توسعه پایدار آنرا را تسریع نماید از اهمیت ویژه ای برخوردار است. نتایج حاصل از این مطالعه که با روش توصیفی- تحلیلی انجام یافته است نشان می دهد که شهر یزد علیرغم آسیب هایی که از اجرای معماری مدرن در بافت جدید خود دیده است ولی خوشبختانه به دلیل غنای شهرسازی و معماری سبز متناسب با اقلیم گرم و خشک خود، کارآمدی و سرزندگی خود را همچنان حفظ نموده و اصول و ویژگی های مرتبط با بافت شهری، محلات و ابنیه های شهر یزد با اصول کلی معیارهای معماری پایدار و سنتی در توسعه شهری پایدار در سه حوزه زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی همراستا می باشد. لذا سبک معماری که با جهت گیری سبز و تداوم پایداری و بدون فشار به طبیعت و مصرف انرژی بیشتر اجرا شده است، نقش بسیار مهمی در ایجاد تعاملات اجتماعی-فرهنگی و اقتصادی و نهایتا توسعه پایدار این شهر داشته است. البته از پیامدهای نامطلوب شیوع و رواج یافتن ساختمان های ناهمساز با اقلیم منطقه نیز نایستی غافل شده و لازم است که ضمن بازگشت به معماری سنتی و تلفیق آن با معماری مدرن، گام های مناسب تری در جهت توسعه شهری برداشته و به رفع بسیاری از معضلات پیش آمده کمک نمود.

کلمات کلیدی:

معماری سبز، معماری پایدار، توسعه پایدار شهری، مناطق گرم و خشک، یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1769788>

